

Eesti Käsipalliliit
Pressiteade
06.09.2009

Käsipallihooaeg algab euromängudega

Tänavune Eesti käsipallihooaeg saab alguse sel pühapäeval euromängudega, kui Põlva Serviti võõrustab EHF-i karikasarjas Minski SKA meeskonda.

Kohtumine algab Mesikäpa hallis kell 18.00, kordusmäng leiab aset 13. septembril Minskis. Teise Eesti klubina EHF-i sarjas osalev HC Kehra pääses otse teise ringi.

Kuna tegemist on algava hooaja esimese tõsise lahinguga, ei osanud Serviti peatreener Kalmer Musting enne duelli oma hoolealuste võimalusi hinnata. „Oleme ettevalmistusperioodil pidanud üheksa kohtumist ja mängupilt on järjest paremaks läinud,“ arutles ta. „Pärast juunioride MM-i on paljud mehed vaevelnud viirushaiguste küüsis, lisaks oli Olari Paumetsal palavik.

Meie jaoks on kõik mängijad kulla hinnaga, sest igale positsioonile pole lihtsalt võrdväärset vahetust võtta. Kõige suurem põud on meil tagamängijatega.“

Siiski näeb Musting, et SKA on võidetav vastane, kuigi mullu kaotati Balti liigas neile mõlemad mängud – kodus 26:30 ja võõrsil 23:35. „Vaatasin laupäeval SKA treeningut. Nendelgi on probleeme traumadega, lisaks läks sealt kahe hooaja vahel mehi minema,“ rääkis Musting. „SKA on koosseisult suur ja raske. Edu saavutamiseks peame nad aktiivse kaitsega rivist välja lööma. Esimene mäng on väga oluline, et enesekindlust ammutada.“

Eesti meistrivõistlused algavad 16. septembril

Tänavuste Eesti meistrivõistlustega tehakse algust 16. septembril. Kahe hooaja vahel suuri muudatusi pole toimunud, sest Meistriliigas osaleb endiselt seitse meeskonda, kelleks on HC Kehra, Chocolate Boys, Põlva Serviti, Viljandi HC, HC Tallas, Tallinna Käsipallikool ja SK Tapa. Mängitakse kolm ringi, mille järel kaks paremat pääsevad otse poolfinaali, järgmised neli meeskonda aga veerandfinaali.

Kehva majandusseisu tõttu on lahtine Balti liiga saatus. Praeguse seisuga võistlus toimub, kuid veel pole teada mitu meeskonda sellest osa võtab ja milline saab olema turniirisüsteem.

Koondis loositi võimetekohasesse alagruppi

2011. aasta MM-valikturniiril sattus Eesti koondis Euroopa neljandasse valikgruppi koos Hollandi ja Belgiaga. Meeskonna juhendaja Musting jäi loositulemustega rahule. „Holland ja Eesti on tõusuteel,“ analüüsis ta. „Enamus Hollandi koondisest mängib Saksamaa Bundesligas, kuid ka meie mehed on aktiivselt siirdumas välismaale. Võrreldes gruppe, siis tuleb tunnistada, et loos oli meile soodne.“

2010. aasta EM-valikturniiril kuulusid Eesti ja Belgia ühte gruppi. Toona võitis Eesti kodus 37:28 ja võõrsil 29:24. Siiski rahuldusid meeskonnad vastavalt eelviimase ehk neljanda ja viimase kohaga. Holland sai omas grupis Hispaania ja Ukraina järel kolmanda koha. Seejuures alistati korra Ukraina ja tehti kaks viiki Leeduga.

Juunioride MM-il tehti oma tulemus ära

Augustis Egiptuses toimunud kuni 21-aastaste MM-finaalturniiril sai Eesti 24 meeskonna seas 12. koha. Koondise loots Musting tulemusega päris rahule ei jäänud, sest täideti vaid miinimumeesmärk. „Ma olen maksimalist,“ tunnistas ta. „Saime kätte need võidud, mida tahtsime, ent ennast ületada ei suutnud. Näiteks alagrupis mängisime võrdselt Sloveeniaga, kuid kaotasime. Samamoodi läks vaheturniiril Portugali vastu. Nende võitudega poleks olnud võimatu jõuda koguni kuue parema hulka.“

Mustingu meelest peavad eestlased edu nimel rohkem individuaalset tööd tegema. „Me oleme tippmeeskondadest kehvema füüsisega ja aeglasemad,“ tõi Musting välja kitsaskoha. „Mehed peaksid rohkem iseendaga vaeva nägema.“

Taas jättis Mustingule hea mulje meeskonna liidri Mait Patraili tegutsemine.

Vanasti kõva pommitajana tuntud Patrail oli seekord edukaim väravakütt ja lisaks ka suurim söödujagaja. „Kuigi Mait mängib Šveitsis, olen ta arengut pidevalt jälginud,“ lausus Musting. „Temast on saanud meeskonnale kasulik mängija. Kui varem jäi pall rünnakutel tihtilugu tema kätte pidama, siis nüüd jagab ta häid sööte ja on nutikam. Pealegi on ta kaitses kõvasti edasi arenenud.“

Oma kolmandal finaalturniiril käinud Musting nägi korralduse kohalt mõningaid puudujääke. „MM-id võiks ikka toimuda mõnes rikkamas riigis, et pisiasjad ei hakkaks mõjutama,“ jagas Musting alajuhtidele näpunäiteid. „Port Saidis olid kehvad tingimused ja sellega olid hädas ka teised. Näiteks rootslaste medal läks kaotuse nahka Sloveeniale, kuid neil oli siis kõhuhädade tõttu neli meest rivist väljas. Sellistel suurtel turniiridel on ikka võistkonnad suhteliselt võrdsed ning seetõttu tuleks kõrvalmõjud miinimumini viia. Eemalt vaadates tundus küll, et mis seda Gröönimaad või Liibüat siis võita ei ole, kuid reaalsuses pole nende tase nii nõrk midagi. Kui Euroopas võid mõne vastasega arved klaarida teise koosseisuga, siis nende vastu seda luksust lubada ei saanud.“

Eesti Käsipalliliidu vastutav sekretär Pirje Orasson oli käinud varem mitmel suurturniiril, kuid ka tema jaoks oli uus kogemus oma riigi koondisega olla MM-il ja seda veel Aafrikas. „Eks see elu seal natuke teistmoodi oli,“ ei varjanud Orasson. „Egiptuse inimesed on küll viisakad ja abivalmis, kuid suurtest püüdlustest alati ei piisanud. Näiteks mängupaika Port Saidi jõudsime hommikul pool kaheksa, kuid pidime kella kaheteistkümneni ootama hotelli fuajeed, enne kui eelmised külalastajad meile mõeldud tubadest lahkusid.“

Port Saidis oli mõningaid probleeme mängude korraldamisega, kuid lõpuks siiski kõik laabus. „Ühel päeval ei suudetud mängusaalis konditsioneeride sisse lülitada, sest tööline oli palvetamas,“ rääkis Orasson. „Kui välja jätta see, et põranda värvimine lõpetati turniiri eelõhtul ja avapäeval ujus saalis vesi ning riikide hümnid pidime tirima internetist, sujus kõik korralikult.“

Eurooplasi pani imestama ka see, et tax free tsoonina tuntud Suessi kanali ääres Port Saidis polnud igal aknal klaasigi ees. „Aga mingit erilist kuritegevust seal märgata küll polnud,“ meenutas Orasson. „Ka meeskonna eest hoolitseti igati ja meil oli isegi oma turvamees. Aga enda eest pead ju võitlema ükskõik kus olles.“

Kui Port Said oli sealses mõttes küla, siis Kairot võib võrrelda teiste maailma suurlinnadega, kus elu pidevalt kihab. „Ettevaatlik pidi seal ikkagi olema, sest kõik üritasid sulle mingit kaupa pähe määrada,“ kirjeldas Orasson elu Kairos. „Iga nurga peal võisid osta püramiididega seotud nänni, ent nende

päritolust polnud midagi teada. Ehitistesse olid aga egiptlased tõsiselt panustanud, sest spordikompleksid olid seal hiiglama suured ja esinduslikud, kus võis harrastada erinevaid alasid.“

Eesti koondise mängijad viibisid kõik kaks nädalat isekeskis ja said välja harva, kuid selline juba suurvõistluste rutiin ongi. Siiski nägid poisid ära püramiidid ja said käia ujumas. Kliima tõttu valmistas põhjamaalastele kõige rohkem muret söök ja jook, kuid samas seisus olid ka teised. „Sloveeniaga mängides olid rootslastel kõhud korrast ära ja nii see kaotus neil tuli,“ ohkas Orasson. „Meil selles osas vedas, kuid pisiprobleemidest ei pääsenud seal keegi.“

Tribüünidelt meie mängijad erilist toetust ei saanud, sest Egiptuses eestlasi praktiliselt polegi. Pealegi polnud keegi sõitnud omadele kaasa elama. „Sain teada, et üks eestlane pesitseb Port Saidis,“ rääkis Orasson. „Ta lubas ka mängu jälgima tulla, kuid vist ei jõudnud.“

EKL-i pressiteenistus